

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:
Pe an 28 cor. $\frac{1}{2}$ an
14 cor. $\frac{1}{4}$ 7 cor.
Un număr 30 fileri.

□ □

Pentru străinătate:
Pe un an 32 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 16 cor. $\frac{1}{4}$ an
8 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oară 60 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mercuria și Sâmbăta.

In așteptarea mirelui.

Au trecut mai multe săptămâni dela actul măreț și însemnat al alegerii de mitropolit. S'au ales cei trei candidați, cari — fără considerare la numărul voturilor primite — sunt toți trei pe o formă aleșii clerului. Rezultatul alegerii din 9 Maiu de fapt e expresiunea dorinței și voinței întreg clerului alegător și a celor pe cari i-a reprezentat. Acum suntem în așteptarea mirelui, de aceea noi, preoții din păstorirea sufletelor, mulțămind lui Dumnezeu, că am trecut în pace peste frământările electorale, — ne-am reținut dela „constatări și reflexii”. Da, noi suntem în așteptarea mirelui, căruia să-i strigăm cu însuflețire: Intru mulți ani stăpâne! — și cu care împreună să muncim, ca să îngropăm cu totul în mormântul uitării ziua de ieri și să facem începutul glorios al zilei de mâine!

„Constatări și reflexii” s'au făcut însă totuș — și încă da acele cari — „se impun dela sine”. Le-a făcut între altele și „Cultura Creștină” în Nrul 10, cu litere cursive și într'un stil ales. Aceste constatări însă nici pe departe nu sunt icoana fidelă a stării lucrurilor, căci dacă ar fi așa — atunci ar arunca o lumină slabă atât asupra preoțimeii alegătoare cât și asupra celor aleși, ieșiți din urnă.

Distinsul autor al articolului amintit află, că cu prilejul ultimei alegeri s'au manifestat două curente: al acelor, cari doriau renașterea și consolidarea internă a bisericii — și al acelor, „căroră li-se părea, că în împrejurările date chestiunea principală nu-i aceasta, ci marea problemă, că biserica noastră și de astădată să iasă neștirbită în drepturile sale din lupta purtată cu dem-

nitate împotriva curentelor externe, cari cearcă să umilească ori chiar s'o sugrumă”. Astfel apoi în lumina acestor considerații ar trebui să se explice frământările ce au premers alegerii.

Da, au fost frământări și încă destul de zbuțumate. Dar frământările nici pe departe nu s'au învârtit în jurul principiilor, ci exclusiv în jurul persoanelor. În ce privește principiile acum, ca și altădată, preoțimea noastră a fost într-o toată solidară. Consolidarea externă și internă a bisericii au avut-o pe o formă în vedere toți alegătorii, consolidare la gruparea din carea au făcut parte. Nici pe un moment, nici unui preot alegător nu i-a trecut prin minte renunțarea la una în favorul alteia. La preoțime este idealism și unul fiecare alegător cu prilejul alegerii a fost condus numai și numai de idealism.

O singură țintă au avut toți alegătorii: aceea de-a alege un arhiepiscop din toate punctele de vedere vrednic, dovadă manifestul primit cu umanitate al clerului. — Oricare a fost persoana în jurul căreia s'a grupat cutare sau cutare alegător, pentru el a fost bărbatul doririlor, dela care a așteptat ca în cazul, că ar ajunge mitropolit să reprezinte cu demnitate biserica și să-i apere până la ultima suflare drepturile, — îngrijindu-se în acelaș timp și în aceeaș măsură de consolidarea și renașterea internă a bisericii. Un om drept temător de Dumnezeu, acesta a fost bărbatul după care a însetat preoțimea.

Nici pe departe nu i-a trecut cuiva prin gând, că ar fi posibil ca la noi vre-un arhiepiscop să contribuie la „o eventuală umilire ori sugrumare” — sau la „o probabilă întârziere a ei în a se desvolta și progresa în lăuntru”. Autorul „Constatărilor și reflexiilor” însă nu

numai preoțimea o grupează după aceste două „direcții”, cari le-a constatat „crierul” Dsale și cari și-au stat față în față cu prilejul alegerii, ci pe doi dintre cei ieșiți din ternar îi prezintă, ca pe niște reprezentanți tipici ai acestor direcții. Pe părintele Frențiu îl prezintă ca pe un reprezentant al celor cu „consolidarea internă a bisericii” cu prețul răului mare al „umilirii și sugrumării” ei. Iar despre părintele Suciu spune, că reprezintă — deși nu deplin — punctul de vedere al acelor, cari doresc consolidarea externă a bisericii chiar și cu prețul întârzierii ei în „desvoltarea și progresul intern”.

Autorul „Constatărilor și reflexiilor” fără îndoială are tot dreptul să afirme orice ar vrea — eventual pe lângă datorința morală de a-și dovedi afirmațiile — dar numai în numele său. Părerile acestea riscate pot să fie părerile dânsului, dar niciodată nu ale preoțimii, de aceea socotesc, ca incalificabilă procedura dânsului de a le prezenta, ca părerii ale preoțimii alegătoare și cred, că contra unei astfel de proceduri pot să protestez cu toată tăria în numele preoțimii întregi!

Ar fi destul de dureros, dacă preoțimea alegătoare ar fi dat 74 de voturi unui om despre care ar fi putut chiar și numai să presupună, că înseamnă între altele și „o întârziere în desvoltarea și progresul intern al bisericii” — ori 49 de voturi unui om despre care să fi presupus măcar, că ar însemna „umilirea și sugrumarea ei” — ori în sfârșit — 59 de voturi unui om despre care ar fi presupus, că e numai o punte de trecere între celea două curente.

Nu, de o mie de ori nu!

Tot autorul „Constatărilor și reflexiilor” îndrăznește să afirme,

➡ Semnați pentru împrumutul al VIII-lea de războiu! ➡

că la alegere au fost și oameni, cari n'au lucrat „de bună credință“ ci — „mânați de alte considerații“.

Protestez și contra acestei ne-maipomenite acuze a unui om, care n'a cunoscut și nu cunoaște sufletul preoțimii.

În acelaș număr al „C. C.“ — la „Cronică“, acelaș autor încrează unele momente de importanță, între cari mai ales „umilirea“ sinodului. O astfel de umilire s'ar fi întâmplat atunci când, fără ca sinodul să fi protestat „cu demnitate“ comisarii regești au respins alegerea de notar al clerului a unui „nealegător“. Iar o altă umilire atunci, când nu s'a protestat contra neînviințării citirii manifestului. Nu frate, n'a fost nici o umilire! Dimpotrivă, aceasta împrejurare dovedește îndeajuns, că preoțimea a ajuns la convingerea, că a trecut vremea formelor, a „protestelor“ fără nici un rost — și a sosit vremea muncii *adevrate*. Dar nici n'a fost îndreptățită preoțimea să protesteze cu prilejul alegerii notarului. Preoțimea în consfătuirea de Miercuri numai după ce *Dr. Dăian*, (care a fost *doritul tuturor* la slujba de notar al clerului) a declarat, că nu primește aceasta — cinstă — a designat de notar pe un „nealegător“, dar numai pentru cazul, că și *comisarii regești și-ar da la aceasta în-*

voirea. Aducă-și numai bine aminte! Apoi, alegătorii și-au dovedit îndeajuns demnitatea și simțul de independență, atunci, când față de un candidat la oficiul de notar, propus din parte oficială și-au impus *voinea* lor, alegând pe acela pe care l-au dorit dânsii.

Dar — să trecem peste toate acestea. Facă mai departe cine vrea și are timp — constatări și reflexii. Noi la aceasta n'avem timp, căci suntem în așteptarea mirelui, cu care împreună să îngropăm ziua de ieri și să facem început zilei de mâine, cu care împreună să muncim pentru mărirea lui Dumnezeu — și pentru consolidarea în toate privințele a bisericii noastre. Așteptăm pe oricare dintre cei trei aleși, căci toți trei sunt *aleșii noștri* ai tuturor, pe cari i-am ales în convingerea, că *pe o formă* corespund în toate privințele.

Septimiu Popa.

Conrad von Hötendorf a demisionat. Generalissimul oștirii austro-ungare generalul Conrad de Hötendorf a demisionat din postul său, unde de 12 ani a făcut servicii neprețuite monarhiei. Monarhul i-a adresat cu acest prilej o elogioasă scrisoare, l-a numit conte perpetuu și proprietarul mai multor regimente.

Ententa întrevine în Rusia. Situația din Rusia este cât se poate de nelămurită. Vestile celea mai contrazicătoare se răspândesc despre contrarevoluție, despre înaintarea cehilor, cari ar fi cuprins deja orașul Kazan, despre înfrângerea cehilor prin oștirile bolșevichilor. În Paris și Londra fostul dictator al Rusiei Kerenski cere intervenția ententei pentru a restabili ordinea în Rusia. Din ostul îndepărtat se vestesc pregătirile Japoniei și se desmint din nou.

În timpul din urmă însă pare, că totuș se planuiește ceva în cercurile ententei. Anglia a debarcat trupe la țărmurile mării înghețate, a cuprins tot ținutul Murman și a înaintat de-alungul drumului ferat până la orașul Kem. Guvernul lui Lenin a protestat împotriva invaziei engleze și a cerut retragerea trupelor franco-engleze și depărtarea vaselor de război din porturile rusești. Anglia n'a răspuns la nota de protest a guvernului rusesc, ci a debarcat nouă trupe pe teritorul rusesc. Se telegrafiază acum, că și ambasadorul Buchanan, care a avut un rol atât de însemnat la detronarea țarului și a evenimentelor rusești, se va întoarce la postul său în Rusia. Sunt totatătea semne, că ententa e gata să întrevină în Rusia sprijiniad contrarevoluția împotriva lui Trocki și Lenin.

FOIȚA.

Serisori prietinești.

I.

Domnișoară Otilie,

Vezi, noi nu ne cunoaștem personal. Eu nu Te-am văzut niciodată și sunt sigur, că nici Mama nu mi-ai auzit vreodată de nume. Suntem, prin urmare, doi necunoscuți, cari își grăiesc din depărtare. Asta însă cred, că nu e o piedecă serioasă, ca să nu ne putem apropia sufletește și să ne înțelegem ca doi prietini buni și îngăduitori. Distanța idealizează și îmbracă în haina trandafirică a poeziei chiar și figurile celea mai necunoscute. Iar poezia e comora cea mai neprețuită și mai dulce a vrăstei tinerești.

Gândul meu zboară peste poienile inverzite ale verii, peste culmile împădurite ale atâtor dealuri, și închipuirea mea Te vede, colo departe în sătușorul dela poala de munte, ori dela cotitura drumului de țară, cum stai Dumineca după-amiază în odăița curată a caselor parohiale și sufletul Tău de fecioară visătoare își alintă singurătatea în monotonia clipelor pustii. Părintele Grigore răsfoiește în chilia vecină un circular și chibzuiește textul unei scrisori oficioase; din când în când își trece

degetele aspre prin barba mătăsoasă; — maica preoteasă stă de taină în curte, sub frăgar, cu două vecine; sorioarele mai mici îmbracă o păpușică în umbra șurii. Peste sat plutește o căldură înăbușitoare; au conținut și vrăbiile din ciripitul lor. Garoafele din grădinița de sub fereastră și-au plecat capetele întristate; tămâia plânge în singurătatea ei, iar măghiranul s'a oșilit de tot. Nu se mai aud nici acordurile horei din vatra satului... O, războiul a șters demult și acest colț de romanticism din viața satelor noastre. Flăcării sunt pe la Pieve și prin Albania, iar fetele fărâma lacrimile fierbinți ale unei așteptări îndelungate pe uliți tăcute. Pe din jos de sat, pe fața prăvoasă a drumului de țară, nu se vede suflet de om; înzădar îți porți Tu, duioasă lică a popii Grigore, ochii în lung și în lat: în jurul Vostru nu sunt clerici, iar cei câțiva școlării din satul de peste deal își văd de jocurile lor copilărești în cuprinsurile răcoroase ale săvoiuului dela ei.

Și stai așa cu ochiișorii plecați, cu ploapele umede, cu gândul obosit. Ești tristă ca tămâia de sub fereastră? Ori te fură amintirile dulci ale unor veri mai pline de conținut?

Vezi, prietină dragă, sunt singur și eu. Zidurile înfundate ale orașului varsă, în bătaia razelor de soare, vâlvătăi de căldură nesuferită și ochii mei caută zădarnic un ostrov răcoros de verdeață; nu găsesc decât

coperișe înalte de țiglă arzătoare. Cărțile de studiu m'au obosit; glasul scriitorilor favoriți îmi vine ca un foarte îndepărtat cântec cunoscut. Vlahuță îmi pare un sihastru, care dapună domol un șir de mătâni bătrâne în chilia austeră a unei mănăstiri, Eminescu un herold înamorat al vremilor apuse; nici Carlyle nu mai are parcă puterea de altă dată, însuș Maeterlinck îmi pare un dulceag. Cărțile lor parcă le cunosc de când lumea. Nimic nu mă mai poate înviora în după-amiază asta mornică. Nici atâtea chipuri luminoase câte am îngămădit deasupra mesei mele de scris. Mi-e dor de cuprinsuri largi, de zări deschise, de lungi ape șerpuitoare, de codrii doinitori, de lanuri învălurate de zefir... Mi-e dor de șoapta plopilor tremurători din lungul drumurilor de țară, de ruga sfântă a zorilor cu rouă. Mi-e dor de icăna mângăitoare a unui sătușor plin de mireasma poamelor răscapte, mi-e dor de casa popii dela noi cu frăgarul dela poartă, de vorba caldă și moale a maicii preotese, de pildurile înțelepte ale părintelui cu barba albă, de șfiala îngerească a domnișoarelor popii, de cantorul Pătruș, de mirosul de otavă proaspătă, de toată poezia aceea neprihănită, care învăluie câmpiile și lupcile Ardealului nostru drag. De toate acestea mi-e nespuse de dor...

Și dacă altfel nu pot, iată gândul meu a plecat hoinar, ca un drumeț cunoscut cu

Burian despre războiu și pace.

Ministrul prezident austriac Seidler cu ocazia deschiderii Camerei deputaților din Viena a dat citire scrisoarei ministrului de externe Burian, în care face expozitul evenimentelor. Burian a declarat, că greutățile celea mai mari la încheierea unei păci le constituie chestiile teritoriale, ca Elsas-Lotaringia, Triest, Trient etc. Monarhia e gata oricând la o pace, care asigură onoare, existența și libertatea dezvoltării popoarelor puterilor centrale.

Preotesele servitoare.

(Năcazuri din dieceza Gherlei).

Ne-a ajuns și rușinea aceasta. O înaltă față bisericească spune: multe din bietele preotese văduve au ajuns să fie servitoare cu plată de 50 cor. lunar și întreținere.

O păcatele noastre! Și zilele acestea a trebuit să le ajungem?! Ne cuprinde groază, când auzim, că ce au trebuit să ajungă nenorocitele soții a foștilor noștri frați preoți adormiți?! E lucru grozav acesta, rușinos pentru tagma preoțască. Preotesele noastre, orfanii noștri, să ajungă batjocura nu știu cui. — Tragedie zguduitoare.

Și voi mame a atător orfani, martire arzătoare de dragostea lui Hristos, împlinitoare cu sfințenie a făgăduinței ce a-ți făcut-o soților

voștri — de a vă îngriji și crește cinstit odraslele voastre — când aceia în chinurile morții și amărăciunile despărțirii erau, voi azi sunteți servitoare, batjocura nu știu cui!!

Da! e adevăr aspru acesta, fapt împlinit, care trebuie să puie pe gânduri toată preoțimea. Oare să fie preoțimea noastră tot așa nepăsătoare față de sine și pe mai încolo? Toate lucrurile sale să se isprăvească așa »popește« ?!

Starea aceasta nu-i iertat s'o suferim. Din 200 cor. penziune, ce azi primesc preotesele văduve, nu să poate trăi. — Ocară aceasta trebuie ștearsă, greșala reparată și fondul de penziune preoțesc — augmentat, mărit după recerințele timpului, pe orice cale — treacă și să se contopească cu fondul de penziune a preoteselor văduve și orfanilor de preoți.

Preotul acela, care e dăruit dela Dumnezeu cu viață îndelungată n'are lipsă de penziune. Un atare preot își asigură viitorul familiei sale nu dorește penziunea, fie cât de bătrân; cazuri mai multe în dieceză.

Trebuie să sărim în ajutorul celor nenorociți, cari mor de timpuriu, lăsând în urma lor văduve »servitoare« și orfanii nenorociți.

Frați în Hristos preoți! Ați auzit, ați fost mulți la petrecerea din Șomcuta. O avere întreagă s'a spulberat acolo, o așa sumă de bani, că

s'ar fi putut cu ea asigura existența cinstită a văduvelor preotese servitoare pe multă vreme. Ar fi ștearsă ocară aceasta nemaipomenită ce pătează cultura preoțimii întregi. Să contribuim la augmentarea fondului de penziune a văduvelor preotese, căci ne întrec și boactării.

Mult Onorate Doamne preotese! Surorile voastre — cândva și ele umblătoare la baluri — vă strigă: săriți-ne întru ajutor dragilor, luați ocară de pe noi, îndemnați și contribuiți la augmentarea fondului de penziune a nenorocitelor preotese văduve —, fe-rească Dumnezeu să nu vă prindă oarecândva și vouă bine.

Să nu treacă și chestia aceasta neisprăvită peste ordinea zilei. Cine ne va ajutama dacă nu noi. Când toate clasele sociale își asigură un viitor mai bun lor și familiilor lor, preoțimea nu poate sta nepăsătoare.

Persoana înaltă bisericească ce ne-a atras atențiunea asupra faptului rușinos ne stă oricând întru ajutor. E gata a munci. Să-l rugăm să ne conducă și să-i fim întru ajutor.

Suferințele preoteselor servitoare și a orfanilor strigă după ajutorul nostru. Suntem datorii a-l da.

Preluca-v., în luna Iulie 1918.

Vasiliu Pop,
preot.

Poetului Gheorghe Coșbuc.

Apus-ai mândru soare
Și jalnică ne-ai lăsat,
Te plânge lumea 'ntreagă
O soare luminat.

În aste timpuri grele
Tu singur mai erai
Acela ce vieața
Cu drag ne-o 'nșenina.

Priveam cu toți la Tine
Ca la un zeu mărit,
Știind fără 'ndoială
Că tare ne-ai iubit.

Cu peana Ta măiastră
Tu lumii-ai arătat
Că și Românul are
Talente de-admirat.

„Balade și Idile“
Și „Hiroie de tort“
Dovezi destul de clare
Că totuș nu ești mort;

Și multe alte versuri
Te fao nemuritor,
Căror mdrăf se'nchind
Iubitul tău popor.

Te-ai dus, Te-ai dus maiestru
Apusai în mormânt,
Dar versurile-ți scumpe
Pururi între noi sunt.

Și dulcea-ți amintire
Pe veci o vom păstra
Rugându-ne să fie
Ușoară țerua Ta.

Nicolae Făt,
inv.

zările dalbe, și vine în preajma ferestrii Tale, iubită prietină, se alătură sfios de geam și imploară o rază de zimbet din ochii Tăi adânci: primești să fie, uneori, tovarășul clipelor Tale de singurătate? Da? Slova va fi crainicul înaripat, iar cuvintele tâlcuitoare sprinteni ai gândurilor noastre reslețe. Și n'o să fim singuri. Cartea prietăriei noastre e deschisă; toți cetitorii și cetitoarele cu suflete tinere, cari ne înțeleg, vor fi cu noi. Vom fi o ceată mare de prietini și prietene bune; vom umplea de viață tinerească odaia de oaspeți a părintelui Grigore și tăcuta mea chilie de studiu. Vom sta de vorbă, vom discuta lucruri serioase, ne vom încălzi de poezia vieții și a cărților vorbărețe, vom zimbi și vom râde. Păcat să ne dăpănăm singurătatea în tăcerea chiliilor strănte. Se vor înviora și ochii părințești ai popii Grigore și se va bucura și doamna preoteasă.

Destul din durerile îndelungatului războiu de astăzi. Ca mâne se va porni o viață nouă, năvalnică, cu perspective înalte, care va cere suflete înprospătate, sprintene, și va înălțura pe celea sfărâmate. Ziua de mâne va cere energii tinere, capabile de clădiri nouă și noi, tinerimea, trebuie să i-le dăm.

Durerea și singurătatea ofilesc, omoară pe încetul, sting.

Deci, sus fruntea, prietină dragă! Tineretea Ta e o energie înmugurită, o schinteie din focul cel mare al vieții, care nu

se stinge niciodată. Și această schinteie nu trebuie să o cuprindă cenușa desnădejdi; să nu Te copleșească, visurile de nenoroc. Fiecare floare are un rost în lume, o menire înaltă. Și ce ar fi dacă sfielnica viorică pentru singurătatea și părăsirea ei nu ar mai înflori și nu și-ar mai răspândi mirosul ei atrăgător? Ea e prețuită tocmai pentru feciorelnica ei sfială și pentru conținutul ce rezidă în sfiala ei bună și în odoarea ei fără păreche..

— Domnișoara popii! — Cât înțeles dulce cuprinde acest cuvânt nemăiestrit... Firicel plâpând de floare, răsărită în grădina de lângă Casa Domnului, crescută în cuvioșia fermecătoare a casei preoțești, povățuită de vorba înțeleaptă a unei profetese, ocrotită de crucea străjuitoare de pe turnul din vecini; — se poate închipui ceva mai frumos și mai înălțător?

Așa Te văd eu, prietină dragă, sfielnică și cuminte: un bobocel cu ochii umezi, cu privirea caldă, care vei fi ca mâne Tu însași o profeteasă, o măicuță preoteasă, tovarășa blândă a unui părinte, pilduitoarea vie a unui sat de creștini cucernici. Așa.

Să nu Te crezi deci singură în sătușorul Tău dela poală de munte ori dela cotitura drumului de țară; sunt mulți, cari Te știu, sunt inimi, cari Te înțeleg și Te prețuiesc. Mireazma viorelei atrage o lume.

Vezi, domnișoară Otilie, sunt mulți, cari vin cu mine în dupăamiaza asta în sătușorul Vostru, ca să-ți alunge singurătatea, să-ți îmbucure ochii catifelaji, să-ți cerșească un zimbet prietinesc... Un zimbet.

Ne primești?

Sandu.

Primire la Preparandia de fete gr.-cat. din Lugoj

și

Concurs pentru primire în Internatul dela acelaș Institut pedagogic.

I. La Institutul pedagogic gr.-cat. rom. de fete din Lugoj să primesc elevele, cari au absolvat cu succes bun cl. a IV-a a școlii superioare de fete, clasa a IV-a civilă, clasa a IV-a a școlii superioare populare, ori clasa a IV-a reală ori gimnazială.

II. Elevele, cari trec din școală superioară poporală la pedagogie, au să facă examenele de primire din limba maghiară, istorie, geografie și matematică. Examen de primire au să facă și acele eleve, cari în atestatele școlare prezentate pentru primire au fost dispensate dela unele studii. Acest examen se referă numai la acele obiecte de învățământ, din cari n'au fost clasificate.

III. Pe cursul al II. să primesc elevele, cari au absolvat cu succes cursul I. al pedagogiei.

Pe cursul III. să primesc elevele, cari au absolvat cu succes cursul II. al pedagogiei, ori clasa VI. gimnazială, a școlii superioare de fete, sau au diplomă de azil.

La trecerea din cl. VI. gimnazială sau a școlii superioare de fete în cursul III. pedagogic să cere examen diferențial din studiile cursului I—II. ped., cari nu se propun la aceste școli și evaluator de clasă de pe cursul II. ped., aceste examene să recer și dela elevele, cari au diplomă de îngrijit pentru azile infantile.

Pe cursul al IV. să primesc elevele, cari au absolvat cu succes cursul III. al pedagogiei.

IV. Petițiunile de primire să se înainteze Preaven. Ordinariat până în 3 August et. n. 1918, instruite cu următoarele documente trebuincioase: 1. Atestat de botez și dela matriculantul civil. 2. Testimoniul școl. ultim. 3. Atestat medical eliberat de medicul oficios comunal ori cercual. 4. Atestat de moralitate și identitate, eliberat de autoritatea politică. 5. Atestat de revaccinare, eliberat de medicul oficios cercual. 6. Atestat de cetățenie (honossági bizonyítvány).

La caz când eleva și-a întrerupt studiul, are să dovedească prin parohul local, din ce motiv a făcut aceasta.

Elevele, cari anul trecut școl. au cercetat institutul nostru, vor înainta rugarea fără de documente.

Despre primire fiecare elevă va fi înștiințată în luna August, imediat după primire.

V. *Taxe și requisite:* Taxa pentru întreținerea e lunară 300 cor. sau anuală 2400 cor., didactru 150 cor., taxa de examen 40 cor., taxa de inseriere 10 cor., taxa pentru fondul de pensie 12 cor.

Plățile se fac anticipative. Taxă de examen plătesc numai elevele privatiste.

Taxa anuală de întreținere să solvește în 3 rate:

la 1 Septembrie	800 cor
la 1 Noiembrie	800 „
la 1 Ianuarie	800 „

Ven. Ordinariat va conferi elevelor interne ordinare și unele lecure cu taxă redusă.

Elevele pot solvi ratele scadente în total ori în parte și în naturalii: ca grâu, făină de grâu, cucuruz, brânză, ouă, fasole, erumpene, unsoare, slănină șcl., în care caz să socotește prețul maximal legal al naturalelor predate în ratele scadente după cvațul naturalelor predate Institutului.

Fiecare elevă internă are să-și aducă rufărie de corp câte 6 bucăți, batiste 12 buc., ciorapi 12 perechi, ștergere de lavoar 3 buc., rufărie de pat 3 rânduri (6 fete de perină, 3 ciarșafuri, 3 cuverte de plapomă), 1 măsărită albă, 6 servete, 6 ștergări, 1 mătrată, 2 perini, 1 plapomă, 1 haină vânăt închisă, care va servi de uniformă, 4 haine de casă, dintre cari două de vară, iar două de iarnă, 1 haină albă de vară, 4 surte, din cari 2 de clot negru, cusute în forma de haină, 1 șal de iarnă, 1 cort, 4 perechi ghete negre, 1 jachetă de iarnă și una de toamnă în culoare vânăt închisă.

Considerând timpurile grele, directoara Institutului poate concede elevelor să aducă un număr mai mic din albituri și rufărie, dar numai întrucât e de ajuns, pentru a se schimba și da la spălat regulat.

Pălăriile uniforme se vor procura prin superioritatea Internatului, dar prețul lor îl vor solvi părinții; 1 perie de haine, 1 perie de dinți, 1 perie de cap, pieptes rar și des, 1 pahar, 1 lavoar, 1 cavă, 1 pocal și requisite de mâncare.

Lugoj, la 26 Iunie 1918.

Diracțiunea Institutului pedagogic.

Informațiuni.

Intru mărirea lui Dumnezeu. Credinciosul nostru popor din parohia Zăbrău, sărac și fără de-o palmă extravilan, de sfințele Paști contribuise la ridicarea unei cruci în cimiter cu 128 cor., iară acum văzând nobila faptă a consăteanului lor Neagu, ca praporul donat de acesta să-și aibă soț, grăbi și el cu obolul său, așa încât în ziua Pogorării Spiritului Sfânt aveam doi prapori noi, cari s'au și sfințit în aceasta sfântă zi.

Banul Dumnezeu respătească-le din plenitudinea cereștilor sale daruri.

Liviu Iancu, paroh.

— La fondul de zidire a bisericii din Șomfalău, ca și în anii trecuți și în anul acesta, după cum apare din rațiunile anului 1917, mila creștinească organizată a dat fructe bune: Unii dintre credincioși au răscumpărat pomeana după iubiții lor repaușăți în favorul fondului de zidire, alții au contribuit în alt chip; în total s'a colectat deci 879 cor. 66 fl. Dela începutul răboiului fondul de zidire din dăruiri azi numără 8000 cor. Aceste jertfe curate Dumnezeu să le respătească.

Nicolau Platon, paroh.

Școală de patriotism în Cluj. Ineă Apponyi a dispus, că învățătorii români trecuți la stat pe urma statificării școlilor să se inaugureze un curs de patriotism în Cluj. Sub titlul întregirii cunoștințelor trebuincioase pedagogice au adunat pe toți învățătorii confesionali, trecuți la stat, cari nu sunt

în serviciu militar, și acum le dau învățături, cum să devină patrioți buni. La deschidere au luat parte Băró Petrichevich Horváth și o mulțime de notabilități locale. S'au ținut vorbiri înflăcărate patriotice. În numele învățătorilor a răspuns un anumit Popesku, asigurând pe Petrichevich, Szadezky și ceilalți, că sunt patrioți în toată rânduială. După cari s'a cântat Hymnusa și Szózat.

Rugare. Având lipsă de mai multe exemplare din Nr. 1—5 al revistei „CASA DOMNULUI” — cu frățescă dragoste rog pe aceia, cărora s'a trimis revista și n'au abonat-o, nici n'au trimis-o înapoi, să binevoiască a-mi trimite numerii primiți, întrucât îi mai au la dispoziție. Spesele împreunate cu expediția le întorc foarte bucuror ori și cui, eventual pot să-i trimită nefrancați, căci îi voi scoate eu dela postă. În viitor revista se va trimite — fără nici o excepție — exclusiv acolora, cari și-au achitat abonamentul.

Anticipând mulțămitele mele, semnez cu toată stima:

Septimiu Popa
Kisesebes (Koloss m.)

Victimele postel aeriane. De abia s'a deschis linia aeriană între Budapesta—Viena și se înregistrează deja două victime. Aeroplanul, care ducea un sac cu o sută cincizeci scrisori, a căzut în apropierea orașului Sopron și s'a sfărmat total. Doi ofițeri, locotenentul Winter și sublocotenentul Vargha, au rămas morți sub ruinele aceluia.

Încălțăminte se pot procura numai cu îngăduirea autorităților. Încălțăminte nu se mai pot procura fără bilet de cumpărare. Biletul îl extrădă oficiul designat dar numai celorec aparțin raionului, unde se află cumpărătorul. Pe teritoriul întregii țări a început a-se demarca raioanele. Cumpărătorii vor primi dela oficii bilete de cumpărare, unde li-se vor designa și locurile, de unde își pot procura încălțămintele.

Posta Redacțiunii.

Di Oct. Popa. Nu înțelegem, de ce nu s'ar putea discuta o chestie, care interesează pe toți, fără agățare și fără atacuri în toate direcțiile. Dacă am publica articolul în forma cum ni-l trimiteți, ne putem închipui cum ar fi să fie replica protopopilor și preoților vizaiți.

Nr. 3297—1918.

CONCURS.

Postul de profesor de muzică vocală și instrumentală dela „Institutul pedagogic gr.-cat. român din Blaj” se pune la concurs cu termenul până la 15 August n. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele prevăzute în reglementul de salarizare al statului.

Alegerea respective numirea se va face numai pe un an de probă.

Vor fi preferiți acei concurenți, cari au pregătire specială pentru institutele pedagogice.

Rugarea să se trimită Preaven. Consistor Arhiepiscopesc gr.-cat. român din Blaj. Actele necesari sunt:

1. Extras matricular de botez.
2. Diplomă de profesor.
3. Certificat de serviciu sau alte documente corăspunzătoare.

Observare. În lipsă de concurenți cu calificăția prescrisă se va aplica, în mod provizor, un iustruitor de muzică.

Blaj, la 1 Iulie 1918.

N. B. Toate gazetele și revistele române sunt rugate, ca în interesul învățământului, să reproducă și numai în extras acest Concurs.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.